

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 4

SEPTEMBER 1956

12. AARG.

John og Erling har taget fat

Der arbejdes hårdt og målbevidst under træningen i seniorafdelingen. John Hansen og Erling Sørensen har vist sig at være deres plads som trænere helt voksne. Hver tirsdag og torsdag aften hærser de med seniorenene, så det er en lyst. Inde i bladet har medlemsbladets to flittige medarbejdere Bjørklund Faksøe en samtale med de to »italienere«. De snakker om løst og fast. Om deres glæde ved deres ny job som trænere i deres gamle klub.

Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af
alle Musikinstrumenter.

Efterårsturneringens kampe

Så er efterårsturneringen i fuld gang, og alle kan få sin fodboldhunger tilfredsstillet. Hver lørdag og søndag kan vore medlemmer følge kampene i de forskellige rækker. Vore spillere viser vor klubdragt rundt på næsten alle baner, og medlemsbladet har udarbejdet tider og steder for en lang række kampe. Dette først og fremmest til ære for spillerne, således at de kan indrette deres private »udskejelser« i god tid, og så møde op til kampene veludhvilede. Redaktionen kan selvfølgelig ikke garantere for, at enkelte af de her nævnte kampe kan blive flyttede. Men for de medlemmer, der vil slå et par timer ihjel på vore baner, kan vi garantere for, at der altid er noget at se på.

Programmet ser sådan ud:

Lørdag d. 15. september:

Kl. 15,30 M1: Frem—Fremad A.
Kl. 15,30 A1: Frem—1903.
Kl. 15,30 C1: AB—Frem.

Søndag d. 16. september:

Kl. 10,00 B1: Frem—SIF.
Kl. 10,00 lillep.: B 93—Frem.

Lørdag d. 22. september:

Kl. 15,30 K-S 1: Frem a—B 93.
Kl. 15,30 K-S 1: SIF—Frem b.
Kl. 15,30 B1: Frem—Brønshøj.
Kl. 16,00 junior: Frem—B 93.
Kl. 15,45 drenge: KFUM—Frem.
Kl. 15,45 lillep.: KFUM—Frem.

Søndag d. 23. september:

Kl. 8,15 A1: B 93—Frem.
Kl. 8,15 C1: Frem—KFUM.
Kl. 8,15 yngl.: Frem—KFUM.

Lørdag d. 29. september:

Kl. 15,30 drenge: AB—Frem.
Kl. 16,00 lillep.: Frem—1903.

Søndag d. 30. september:

Kl. 10,00 K-S 1: SIF—Frem a.
Kl. 10,00 K-S 1: KB—Frem b.
Kl. 9,00 M1: AB—Frem.
Kl. 8,15 B1: VIF—Frem.
Kl. 10,00 yngl.: Fremad A.—Frem.
Kl. 10,00 junior: Brønshøj—Frem.

Lørdag d. 6. oktober:

Kl. 15,30 M1: Frem—B 93.

Kl. 15,30 A1: Frem—Vanløse.
Kl. 15,30 B1: HIK—Frem.

Søndag d. 7. oktober:

Kl. 10,00 C1: HIK—Frem.
Kl. 10,00 lillep.: HIK—Frem.

Lørdag d. 13. oktober:

Kl. 15,30 K-S 1: Frem a—1903.
Kl. 15,30 K-S 1: Frem b—KFUM.
Kl. 15,30 A1: KFUM—Frem.

Søndag d. 14. oktober:

Kl. 11,45 B1: 1903—Frem.
Kl. 10,00 C1: Frem—VIF.
Kl. 11,45 yngl.: HIK—Frem.
Kl. 10,00 junior: Frem—1903.
Kl. 10,00 drenge: Frem—B 93.
Kl. 10,00 lillep.: KB—Frem.

Lørdag d. 20. oktober:

Kl. 15,15 M1: Frem—KB.
Kl. 15,15 A1: Frem—SIF.
Kl. 16,00 junior: Frem—Fremad A.

Søndag d. 21. oktober:

Kl. 10,45 B1: Frem—AB.
Kl. 10,00 C1: 1903—Frem.
Kl. 9,00 yngl.: Frem—AB.
Kl. 10,00 drenge: Brønshøj—Frem.
Kl. 9,00 lillep.: Frem—AB.

Lørdag d. 27. oktober:

Kl. 15,00 K-S 1: Frem a—Brønshøj.

Søndag d. 28. oktober:

Kl. 8,15 K-S 1: 1903—Frem b.
Kl. 10,45 M1: Frem—KB.
Kl. 10,45 A1: Frem—AB.
Kl. 10,45 B1: Frem—B 93.
Kl. 9,00 yngl.: Frem—B 93.
Kl. 10,00 drenge: HIK—Frem.

Søndag d. 4. november:

Kl. 9,00 K-S 1: AB—Frem b.
Kl. 10,00 K-S 1: HIK—Frem a. (Spilles på Gentofte stadion).
Kl. 10,00 A1: Brønshøj—Frem.
Kl. 10,00 junior: HIK—Frem.
Kl. 9,00 drenge: Frem—KB.

Søndag d. 11. november:

Kl. 10,00 K-S 1: KB—Frem a.
Kl. 10,00 K-S 1: Frem b—B 93.
Kl. 11,45 M1: 1903—Frem.

Foruden disse mange kampe bør man også følge ungdomspokalturneringen. Vi deltager med ynglinge-, junior- og drengehold. Ynglingene skal i første omgang møde Brønshøj. Kampen spilles søndag d. 7. oktober på vore baner. Hvis vore unge spillere vinder denne kamp, skal de i næste omgang møde vinderen af kampen mellem AB—Dalgas på udebane. Juniorerne får det noget lettere. De er oversiddere i første omgang og skal på hjemmebane d. 16. september kl. 10 møde vinderen af kampen mellem VIF og HB. Hvis denne kamp vindes skal juniorene næste gang i ilden enten mod Skjold, Hellas eller Stefan. Denne kamp spilles på udebane d. 6. eller 7. oktober. Drengeholdet har spillet mod Sundby og har vundet 4—0.

Boldklubben FREM

stiftet 17. juli 1886.

Adresse: Julius Andersensvej 3, SV.

Telefon: Valby 1317 - 1331.

Medlemstelefon: Valby 1331.

Kontortid: 13—17 (lørdag undtaget).

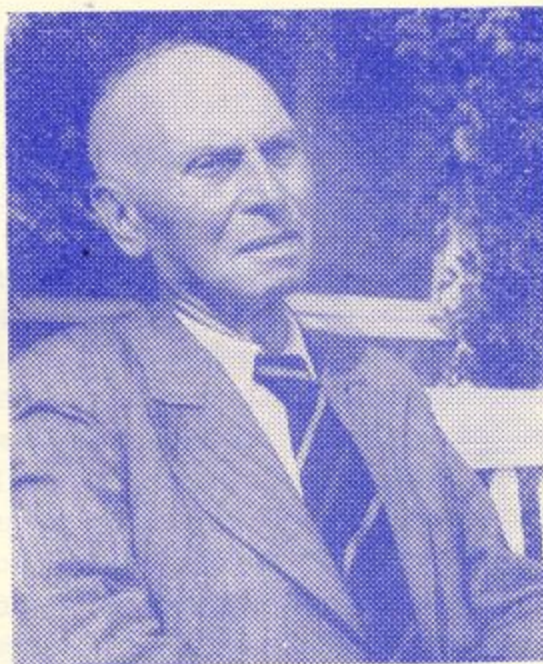
Postgirokonto: 65,388.

FREM's BESTYRELSE:Formand: *Vilhelm Skousen*, kan træffes

paa C. 3299 eller Eva 7325. — Næstfor-

mand: *Sven Petersen*, MI 920 & OR 3748.— Kasserer: *Erik Stumman*, C. 9716 eller

Damsø 6785. — Øvrige medlemmer af be-

styrelsen: *Børge Mossfeldt*, *Svend Frede-**riksen*, *Pauli Jørgensen* og *Albert Olsen*.**80 år****Kære Svend!**

Du skal igennem medlemsbladet have en hilsen fra din klub FREM. Vi er mange herude, der sender dig de hjerteligste ønsker om fuldstændig helbredelse for den frygtelige sygdom, som du er blevet ramt af. Dygtige læger og sygeplejersker skal nok gøre, hvad de kan. Men det er ikke nok. Du må selv gøre noget også. Du må vise en jernvilje til at blive rask igen. Det kræver tid og tålmodighed. Vis den samme energi i kampen mod sygdommen, som du har vist, når du kæmpede ved gærdet i cricketkampene. Så skal nok alt lykkes for dig. Bevar dit fremmerhumør. Det har hjulpet så mange andre i svære stunder. Det vil også hjælpe dig i tiden fremover.

De bedste hilsener fra kammeraterne i

boldklubben FREM.

Det er ikke almindeligt, at vi bringer hilsener til syge klubkammerater på denne måde. Men vi gør det i dette ganske specielle tilfælde. Vi gør det i håb om, at Svends tragedie ikke må ramme andre. Han har fået polio, og der er lammelser i begge hans ben. Det kan måske vække de ligegyldige, der endnu ikke har benyttet den chance, som der er for at blive vaccineret mod den frygtede sygdom. Vi opfordrer vore medlemmer, unge som gamle, straks at gå til læge og blive vaccineret. Lad vor lille kammerat på Blegdamshospitalet være samlingsmærke i dette spørgsmål. Enhver læge foretager indsprøjtninger gratis. Gør det nu, inden det er forsent!

b. n.

Medlemsbladets redaktion: Redaktør *Bernhard Nielsen*, Lyrskovgade 8 Eva 715.

Den 5. september fyldte Vald. Petersen 80 år. Ved fødselsdagsinterview er det en ret almindelig anvendt kliché, når vedkommende er op i årene — »fødselaren ser mindst 10—15 år yngre ud...« — enten dette så er mere eller mindre rigtigt.

For V. P.s vedkommende vil alle, der ser ham på vore baner som tilskuer til træningen eller selv aktiv som tilsynsførende med vore mindste poder, give mig ret i, at disse ord med rette kan anvendes om V. P., og det gælder både i legemlig og åndelig henseende.

Som elev af V. P. fra 1911, og senere gennem samvirke inden for klubben, kan jeg med tilslutning fra alle de drenge, der gennem de mange år er blevet »udklækket« som fodboldspillere, sige V. P. tak for mange gode ord og råd i de unge år, hvor der så ofte er brug for ikke kun en lærer i idræt, men måske mest for en pædagog i opdragelsesmæssig og menneskelig henseende.

V. P. har i sin adfærd, først som aktiv fodbold- og cricketsspiller og senere i bestyrelsen og derefter som leder og træner i »Frem«s drengeafdeling, været det smukkeste eksempel på disse områder — en helstøbt karakter parret med den rette menneskekundskab.

Ved indstiftelsen af »Frem«s guldembleme var V. P. selvskreven til, som en af de første af vore pionerer, at blive hædret med klubbens højeste udmærkelsestegn. I den store udvikling og den højnelse af både det idrætslige og det karaktermæssige niveau, der har fundet sted inden for vor klub, har V. P. sin store andel.

Vi ønsker alle, fra den mindste »put« til den ældre og den ældste »Frem«er hjertelig til lykke, — med en dybtfølt tak for de mange års virke i klubben og for dit eksempel, såvel på banen som udenfor — og med det håb, at vi endnu i mange år må se dig let og adræt med et ungdommeligt blink i øje, færdes på klubbens enemærker.

B. L.

19

nye seniores

Ikke mindre end 19 ynglinge er blevet »voksne« og er rykket op i år, og de vil være at finde på senior-holdene nu i efteråret. Spilleudvalget med Svend Frederiksen i spidsen, havde forleden inviteret de unge til en modtagelsesaften i klublokalet, og det var såre hyggeligt.

Svend bød de unge velkommen over i de »voksnes rækker«, men lod også skinne igenem, at der nu ville blive krævet mere af dem fodboldmæssigt set. Konkurrencen er hård for at komme på de bedste hold, og han håbede, at de unge var fulde af ambitioner. Der skal viljestyrke til for at tage konkurrencen op med de bedre spillende seniores, og spilleudvalgsformanden gjorde de unge opmærksom på, at det ikke var nok at træne på de fastlagte aftener. Han anbefalede dem at træne udover disse, hvis de ville nå det helt store. I vil komme ud for skuffelser, sagde Svend, men lad være med at blive sure, fordi det ikke går, som I havde tænkt jer. Hvis I viser de rigtige takter, så skal vi spilleudvalgsmedlemmer nok få øje på jer.

De unges tidligere træner Knud Larsen »afleverede sine drenge« på behørig måde. Han gav hver enkelt en karakteristik, og det skal siges, at Knud sagde sin mening rent ud om hver enkelt. Det var meget klogt af ham, og de unge ved nu, hvad de kan vente sig af den sport, som de har valgt til deres hobby. Ingen følte sig som »verdensmestre« efter denne lille opsang.

Børge Mossfeldt takkede de unge for deres år i ungdomsafdelingen, og han havde en lille overraskelse med. Et firma havde skænket et gavekort på 35 kroner, og man var blevet enige om, at det skulle være en ung-seniores, der skulle have glæden af denne gave. Valget havde været meget svært, for mange af jer, sagde ungdomslederen, kunne fortjene den ligeså godt som ham, der får den. Det blev sidste års anfører på ynglingeholdet, Kurt Sørensen. En nobel og fin ung Frem'er.

Det var et godt og værdifuldt møde, og alle var enige om, at et sådant skal være en årlig tilbagevendende begivenhed.

b. n.

!

Læs her drenge

!

Renlighed er en god og sund ting i forbindelse med fodbold. Det er en sport, der skal spilles i al slags vejr, og det kan derfor ikke undgås, at man bliver snavset og svedt. I den tilstand er der mange af jer, der kører hjem til jeres forældre i, og det kan I ikke være bekendt. I kommer pæne og rene hjemmefra, og vor klub råder bod for, at I kan komme hjem i samme tilstand — hvis I vil gøre lidt selv.

Vi har de dejligste varmebade i vore lokaler, og dem skal I udnytte og ikke komme hjem fulde af mudder og sved. Vi skal nu give jer et par gode råd herfor:

1) Indenfor jeres klubdragt må ikke bruge jeres rene undertøj. Brug et par gamle badebukser, en undertrøje eller gammel pullower. Således at I i tilfælde af regnvejr har tørt tøj at tage på hjem.

2) Når I kommer ind fra kamp eller træning, skal I gøre støvlerne rene ved hanen lige udenfor omklædningsrummet.

3) Når I kommer ind i omklædningsrummet må I ikke stille støvlerne på bænken, men på gulvet. I klæder jer af og lægger jeres spilledragt på bænken og går derefter i bad.

4) Lad være at blive kåde i bade-rummet. Der er stengulv, og man kan falde og slå sig slemt. Luk for hanerne, når I er færdige med at bade. Det varme vand koster klubben mange penge.

5) Tør jer godt efter badet. Dette at tage tøj på, når kroppen er våd, kan nemt give en alvorlig forkølelse.

6) Når I er påklædt, pakker I jeres tasker. Læg de hvide bukser underst. Derefter blusen, strømper og skinner. Hvis I har plads til støvlerne, skal de helst ligge øverst oven på skinnerne, således at de ikke snavser jeres tøj til.

7) Kør stille og rolige hjem og bliv ikke overstadige, fordi I har vundet en kamp. I skal nok få at mærke, hvordan det er at tabe.

8) Når I er kommet hjem, skal I straks tømme jeres taske. Hvis tøjet er vådt, bliver det hurtigt jordslået og er ikke til at få rent igen.

Ret jer efter disse råd, drenge. I gør ikke alene jeg selv en tjeneste, men både jeres forældre og vi i FREM glæder os over jeres renlighed.

E. H.

FREM'S SPILLEDragt

faas i klubben eller i

Klubbens Leverandør

Sportsmagasinet
F.F.B.

Amagertorv 11

Ctr. 689

Ctr. 14758

John Hansen og

Klubbens nye cheftræner, John Hansen, er begyndt sit virke i sin gamle klub, men nu er det i en helt anden rolle han optræder, end da han var spiller. Han har nemlig til opgave at få klubbens bedste spillere i en sådan form, at vi forhåbentlig kan være med helt i toppen, når danmarksmesteren i fodbold 1956—57 skal findes.

John behøver ingen nærmere præsentation, vi kender ham alle som en meget fin fodboldspiller fra sine år i vor klub, og ikke mindst fra hans år som professionel spiller i Italien. Ikke nok med, at han var, og stadig er en god spiller, han er også udenfor banen den gode kammerat og det fine menneske, som vi alle kun kan være glade for igen at have iblandt os.

Der er jo meget, man gerne vil spørge John om. Dels om hans nye job som træner i hans gamle klub, dels om hans år i Italien, hans fremtidsudsigter og meget mere, og derfor bringer vi et lille interview med ham på tærskelen af den nye turnering.

Efter en træningsaften sidder vi med en forfriskning fra depotet i Hellerup og taler med John:

— Hvordan var omstillingen fra Italiens stjerne tilværelse og til arbejdet som depotindehaver i Hellerup.

— Ja, efter mine 7 år i Italien længtes jeg faktisk efter at komme hjem og tage fat på noget »rigtigt« arbejde. Ikke fordi vi ikke gjorde noget ved det i Italien, for det gjorde vi, idet vi trænede 2 timer både formiddag og eftermiddag, men vi havde jo meget fritid, og jeg tror ikke, at det i det lange løb er af det gode, og samtidig lå det sådan, at jeg kun kunne få depotet i Hellerup, såfremt jeg holdt op med at spille fodbold sidste år. Jeg kunne jo nok have fået et andet depot, men så er det ikke sikkert, at jeg kunne have fået et her i København, og her ville jeg jo helst blive. En anden grund til at vi brød op i Italien var, at min søn skulle begynde at gå i skole.

— Hvordan var forholdene i italiensk fodbold i sammenligning med dansk fodbold?

— Dette kan besvares med eet ord: penge. Inden hver kamp fik vi jo tudet ørerne fulde om, hvad det nu drejede sig om på banen, vi skulle yde noget, vi skulle slås, midlerne blev der ikke set så meget på, bare vi gjorde en indsats, og det var man jo forøvrigt også selv interesseret i, idet der blev udbetalt bonus for både uafgjort og vundet kamp.

— Fortæl lidt om danskerne i Italien.

— Jeg er kun glad ved at kunne fortælle, at alle danskerne, der har spillet i Italien har klaret

sig godt, i modsætning til flere svenskere, der kun fik spillet en enkelt sæson, hvorefter man sendte dem hjem. Dette gjaldt så gode spillere som Stellan Nilsson og Börje Tapper og flere andre. Forholdet danskerne imellem var forbilledligt; idet vi, når vi mødtes, ligemeget hvor det var, altid havde nogle hyggelige timer sammen.

— Hvad venter du af dit arbejde som træner i »Frem«?

— Ja, jeg er jo i den heldige situation at modtage et hold, som Leo Nielsen har haft med at gøre igennem flere år, og ikke mindst i dette forår har hans arbejde jo båret frugt. Så jeg har kun at fortsætte hans arbejde, samtidig med, at jeg måske kan give spillerne nogle nye impulser, som jeg selv har lært i Italien.

— Dit syn på dansk fodbold.

— Ja, det er jo sådan, at man herhjemme ikke vil give noget for at spille fodbold, men man giver alligevel vort landshold stærke professionelle hold som modstandere, og når man så taber, og måske falder lidt igennem, så råber man op om, hvor dårligt det står til med dansk fodbold. Jeg synes især, at der skal fællestræning til før alle landskampe. Især vil det betyde noget, at der bliver knyttet en rigstræner til vort landshold, hvad det jo heldigvis ser ud til at gå i orden nu.

— Har vi talenter i »Frem«?

— Så ganske afgjort, vi kan se fremtiden trygt i møde. Vi har mange unge spillere, der vil komme til at spille en stor rolle, ikke alene i klubfodbold, men også i dansk fodbold, såfremt de selv vil. Jeg vil gerne fremhæve Arne Nielsen og Ole Larsen, og fra ynglingeholdet Ole Schmidt og Pilmark og »Manne«. Der er mange flere, som ved en stor træningsindsats vil kunne blive gode fodboldspillere.

— Lidt om dine år som spiller i »Frem«.

— Ja, jeg synes jo ikke selv, at jeg fik vist noget særligt herhjemme. Først da jeg kom under hård, rationel træning i Italien, fik jeg rettet mine svagheder. Jeg kan fortælle, at jeg også dernede fulgte min gamle klub, når de spillede. Hver søndag aften drejede jeg om på sporten herhjemme fra, og når jeg ikke kunne få den, gik jeg som på nåle, indtil de danske aviser kom.

— Hvem har lært dig det, du kan?

— Ja, jeg skylder jo nok min far, Niels Hansen, hele æren for, at jeg har nået det, jeg har nået, for han har hersket med mig, lige fra jeg var ganske lille.

— Arbejdet som depotindehaver?

— Det er et meget interessant job, idet jeg kommer i kontakt med mange forskellige men-

Erling snakker ud

Vor store og rigt voksende sekundaafdeling har skiftet træner, idet »Frem« har formået endnu een af vore garvede italiensfarere, nemlig Erling Sørensen, til at forestå den kommende træning. Nu er ordet »formået« vist ikke det helt rigtigt valgte ord i forbindelse med Erling. For han ville hellere end gerne selv.

Og på enestående vis er det lykkedes Erling, på trods af flere års frivillig »landflygtighed«, at falde ind blandt det nye kuld af aktive, som er blomstret op i de år, han selv sled de italienske fodboldarenaer.

Og en aften efter træningen trækker vi diskret Erling til side for at sludre lidt med ham.

— Velkommen hjem, Erling, hvordan er det at være hjemme igen?

— Aa jo, det går fint, men det skal ikke være nogen hemmelighed, at omstillingen var svær. Det er jo engang lettere at rejse fra rådhusbetjent til en stjernetilværelse end den modsatte vej!

— Skal det tages som en utilfredshed med de hjemlige forhold?

— Nej, nej, det må ikke misforstås. Det skal blot ses i det perspektiv, at jeg levede sådan med i italiensk fodbold, at uroen endnu er i blodet, derfor har omstillingen været lidt vanskelig for mig.

— Tør man røre ved det økonomiske?

— Ja, gerne.

— Hvad fik du i grunden ud af din tilværelse som professionel spiller, altså rent pekuniært?

— Jeg var sådan set lidt uheldig med mit første engagement, som nogle måske erindrer, idet min overgangssum fra den franske klub Strassburg kun var 40.000 kr., og af disse fik jeg endda kun udbetalt 13.000 kr. Men kort tid efter begyndte så det store ryk til Italien, og her var der jo tale om helt anderledes store penge, så jeg blev hurtigt klar over, at hvis jeg ville tjene penge ved at spille fodbold, så skulle jeg ihvertfald ikke blive i Frankrig. Jeg bad derfor om at blive løst fra min kontrakt, det var man sådan set også villig til, man bad blot om den nette sum af 15.000 kr. for at løse mig! Nå, men til Italien ville jeg, de fik pengene, og jeg kom til Modena i Italien. Men for at svare præcist på dit spørgsmål, så er summen af alle mine arrangementer blevet, at jeg har 150.000 gode danske kr. i banken, og ude på vejen holder min Fiat-1100.

— Det var da en sum penge, hvordan gik det for sig?

— Jo, se, italienerne troede jo, jeg var »færdig« ved min kontrakts udløb, jeg var på det tidspunkt lige ved 32 år, men det lykkedes mig ikke min-

dre end tre år i træk at få fornyet min kontrakt, og det gav altså penge lige ned i lommen til mig.

— Hvad er grunden til, at du holdt så længe over de 30, hvilket for øvrigt ikke er noget sær-syn for de skandinaviske spillere?

— Årsagen ligger simpelthen i den italienske turnerings hårdhed. 42 kampe i sæsonen mod den danskes 18, og når man så tager i betragtning, at de italienske spillere allerede er professionelle i 18—19 års alderen, så kan man vel forstå, at spillerne skal være lavet af et usædvanligt materiale for ikke at være »udbrændt« ved 30-års alderen.

— Hvilken betydning tror du, danske spillere har haft i Italien?

— Der er jo talt så meget om vor taktiske forståelse, de lange skift til fløjene, målfarligheden o. s. v., og det er selvfølgelig rigtigt alt sammen, men i den forbindelse vil jeg gerne have lov til at nævne, at de danske spillere ikke er den uvæsentlige årsag til, at italienerne selv er begyndt et ungdomsarbejde, og her havde vi »Frem'ere« jo den bedst mulige baggrund til at fortælle vore italienske venner om dette arbejde. Jeg personlig glemmer aldrig den dejlige tid jeg havde som dreng herude i »Frem«, og så må man igen vende tilbage til Niels Hansen. Sikken en ungdomstræner, det var jo ikke blot til træningen, at han tog sig af os, nej, vi var skam hyppige gæster hjemme hos ham privat til nogle rigtige hyggeaftener, hvor fru Hansen stod for de store chokoladeorgier. Det er minder, der til fulde står mål med senere oplevelser i det fremmede.

— Hvad er årsagen til, at du søgte om at få dine amatørrettigheder igen?

— Simpelthen for igen at kunne spille turneringsfodbold. Jeg nævnte før, at jeg havde haft visse tilpasningsvanskeligheder, og her er en af årsagerne til, at det har været vanskeligt. I øjeblikket taler og ånder hvert tredje menneske i Danmark om fodbold, og så sidder man blot selv udenfor. Når man nu har lyst til at være med i kampen om points'ene, så syntes jeg godt, at ledelsen i toppen af dansk fodbold kunne give os »fortabte« sønner vore amatørrettigheder tilbage — ubeskåret. Hvorfor den latterlige paragraf om, at vi ikke må spille med i entregivende kampe. Vi har jo dog trods alt gjort en indsats i dansk fodbold. Noget andet er, at vi gamle aldrig havde tænkt os at tage pladsen op for talentfuld ungdom på førsteholdet, men ingen kan vel for-tænke os i, at vi gamle finder sammen på et 5.—6. hold og prøver at genopfriske vore gamle færdigheder.

fortsættes side 8. Erling

Åbent brev til Knud Lundberg

Kære Knud Lundberg!

Der er en ting, jeg længe har gået og spekuleret over, og som jeg føler trang til at sige dig.

Må jeg, for ikke at blive misforstået, indledningsvis bemærke, at det efterfølgende ikke er en følge af mavesurhed over, at AB igen vandt over os og selvfølgelig heller ikke mod din klub, som vi jo har et forbilledligt samarbejde med; men efter jeres kamp mod os fornylig, slog det mig med fornyet styrke, hvor stærkt din personlighed sætter sit præg på en kamp, hvori du medvirker — og sidst — men desværre ikke mindst — på kampens dommer. For at sige det rent ud, så er det jo efterhånden blevet sådan, at det er dig, der dikterer kampens afgørelser. Sagen sat på spidsen. Og ærlig talt, så er det synd, for du har jo ord for uden for banen at være en ganske hyggelig fyr.

Og mens jeg hæver pegefingern, må jeg måske bemærke et forhold til.

I selvsamme kamp fulgtes du efter pausen med den ene linjevogter op på banen, og diskussionen gik tilsyneladende livligt mellem jer angående hans kendelser i første halvleg. Nu skal det retfærdigvis siges, at samme linjevogter havde haft nogle højst tvivlsomme kendelser, men du gav i hvert fald over for al folket din uforbeholdne mening til kende ved nogle demonstrative armbevægelser med efterfølgende hovedrysten. Er du i grunden klar over, hvor demoraliserende din holdning måtte virke over for den fodboldungdom, som alene følger din færden på banen, lige som jeg ærlig talt ikke tror, at du gjorde den linjevogters arbejde lettere i anden halvleg.

Måske har jeg sat dette lidt hårdt op, men jeg håber, at du er klar over, at dette ikke er skrevet som en personlig aversion mod dig — tværtimod — jeg følger dig såmænd ellers i alt lige fra partifarve til slips-løshed. Og når alt kommer til alt, så falder det omtalte vel i sidste instans tilbage på dommerne, der ikke har den fornødne autoritet til at sætte en stopper for — skal vi kalde det — »din lille skønhedsplet«. For trods alt — Knud Lundberg — dertil er du for stor både som spiller og som menneske.

Derfor er jeg stadig din beundrer.

John Bjørklund.

Redaktionen har forelagt Bjørklunds brev for Knud Lundberg, og han har sendt følgende brev:

Udmærkede John Bjørklund!

Dit meget smigrende indlæg er blevet mig forelagt, og jeg vil gerne knytte følgende bemærkning dertil:

Hvad jeg diskuterer med linjevogteren efter at dommeren har fløjtet af, må dog vel blive en privatsag — og også, hvad jeg i samtalens løb måtte finde anledning til at ryste på hovedet af.

Hvad derimod tilråb til dommeren angår, må jeg give dig ret. Jeg forsøger at holde mig til de appeller og forespørgsler, jeg har ret til ifølge mit hverv som anfører. Men det er ikke altid, det lykkes mig. Det hænder, at jeg siger ting, jeg bagefter ville ønske usagt.

Sådan har vel de fleste fodboldspillere det. Dine klubkammerater er i hvert fald ingen undtagelse. Men jeg er taknemmelig for din understregning af det. Min stemme er jo mere gennemtrængende end egentlig kørn. Jeg kan forstå, hvis den af og til irriterer en tilskuer — når jeg går over stregen.

Som sagt, jeg slås selv med det. Men det er ikke umuligt, at din lille »opmuntring« vil være mig til hjælp i det kapitel.

Til gengæld ville jeg være taknemmelig, om man ville bære over med mig, når jeg bruger min stemme i overensstemmelse med mine anførerpligter. Det lyder heller ikke godt — men det hører nu engang til spillet.

Med tak for korrektionen
Knud Lundberg.

John...

(fortsat fra side 5).

nesker. Jeg ved, at det, at jeg har været fodboldspiller, mange gange har været en fordel for mig, når jeg er ude og sælge, idet mange jo spørger mig om forskellige ting vedrørende fodbold. På den måde kommer man jo mange gange lettere i kontakt med kunderne. Og sidst, men ikke mindst, så er man sin egen herre.

— Grunden til at du er amatørtræner?

— Ja, det kan jeg kort og godt give mine dejlige år i »Frem« skylden for, idet jeg så synes, at jeg kan betale lidt af det tilbage, som jeg har nydt i Frem.

Det har intet at betyde, at jeg evt. kunne få mine amatørrettigheder igen ved at være amatørtræner, idet jeg, selv om det blev aktuelt, ikke ville spille på vort 1. hold og tage pladsen op for en yngre spiller. Men når jeg til næste år igen må spille, vil jeg spille på et af vore sekundahold, såfremt man kan bruge mig. **FAK.**

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor... den smukkeste Ring til den billigste Pris

Erling...

— Og du har vel haft mange udmærkede trænere, men er der nogen, du i særlig grad ønsker at leve op til?

— Som menneske så absolut Niels Hansen, mens jeg som professionel gerne vil have lov til at fremhæve Signor Rocco fra Triestina. Han havde et enestående konditionstrænende gymnastikprogram, som jeg i miniformat bruger ved min egen træning.

— Er der nogen øvelser, du særlig lægger vægt på?

— Ja, især hoved- og hofteøvelser. Hovedøvelser med hurtige vridninger for at udvikle spillerens hårdhed i headningen — altså at han »støder« til bolden, og sidst, men ikke mindst, hofteøvelserne for at udvikle så smidige hofter hos spilleren som vel muligt. Her var ihvertfald noget, vi kunne lære af italienerne. Jeg vil tro, at danske spillere på dette punkt er verdens stiveste.... Tænk i den forbindelse på, hvor stor betydning smidige hofter har i forbindelse med dribblingen og finten.

Og så må jeg måske lige tilføje een ting til. Se, alle spillere skal ikke trænes ens. Hvad der er godt for den ene er måske til skade for den anden. Derfor kræves der en personlig indsats af den enkelte til at »kæle« for detaljerne, altså forudsat, at man vil drive det til noget.

— Og til slut, Erling, hvorfor blev du træner?

— Jo, ser du, i mine stille stunder, når jeg filosoferer, så siger jeg ofte til mig selv: »Jamen, du har jo været brandheldig, Erling! Bil, penge og en dejlig hobby, alt dette blot, fordi man har kunnet sparke til en fodbold.«

Og så bliver jeg taknemmelig. Taknemmelig for baggrunden. Starten her i »Frem«, hvor jeg som ti-årig knægt satte mine ben for første gang. Og jeg føler da, at jeg står i gæld til min gamle klub for alt, hvad den har været for mig, en gæld, som jeg efter fattig evne i fremtiden vil prøve at afdrage.

Bjørk—.

70-års dagen

Vor klubs 70 års fødselsdag gik ikke så stille af, som egentligt tænkt. Mange hilsener i form af telegrammer og blomster blev sendt os. Men det bedste af det hele var dog vel nok dette, at mange af vore gamle, trofaste medlemmer fandt ud i vort klubhus på denne dag. De hyggede sig, og så blev der talt om gamle minder. Minder fra

mange begivenhedsrige kampe blev genopfrisket, og latteren, en sund og frisk latter, satte den rigtige stemning fra tidligt på eftermiddagen til høn på aftenen.

Bestyrelsen havde arrangeret en lille frokost, og de havde indbudt nogle gæster til denne. Formanden Vilhelm Skousen holdt fødselsdagstalen, og han gav en lille historisk oversigt over vor klubs tilværelse og dens betydning igennem de mange år. Der var ingen personsdyrkelse i formandens tale — for som han sagde: Ingen nævnt — ingen glemt. Han bebudede dog, at man ved 75-årsdagen ville fejre denne i den helt store stil. Både sportsligt og ved en større sammenkomst for alle medlemmerne.

Blandt de indbudte var Poul Tolstrup, og under stærkt bifald overrakte Skousen ham æresemblemet i guld. Poul har i 21 år virket som ungdomsinstruktør, og det var en velfortjent hyldelse, han her kom ud for. Han takkede selv, stærkt bevæget, for udmærkelsen.

Af andre talere kan nævnes Bernhard Langvold, der holdt en smuk tale for klub og formand. Som en personlig tak til Skousen for hans virke for dansk fodbold i almindelighed og for vor klub i særdeleshed, overrakte han formanden en flaske vin, som skulle drikkes ved en speciel lejlighed. Tro nu ikke, at det var en ganske almindelig vin, der her er tale om. Den var så dyrebar for Skousen, at han foreløbig har placeret den i vor box.

Mange havde endnu et ord at sige i dagens anledning, og Johannes A+B Nielsen var den store humørspreder.

Aftenen sluttede med det helt store chok. Vore 1. holdspillere havde været så letsindige at udfordre cricketholdet til kamp i de to discipliner. Fodboldspillerne tabte med glans cricketspillet, og de blev lammetævet i fodbold med 5—4. Der var to dommere i denne kamp. Men de stod magtesløse. De kunne ikke ændre det katastrofale resultat. De gjorde eller, hvad de kunne.

Jo, det var en dejlig dag og aften. Humør og latter sad i højsædet. Klokken blev mange, inden de sidste forlod vore blomstersmykkede klublokaler. En dejlig fødselsdag for vor gamle klub.

b. n.

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes